

linjer, og derfor kunne det godt være interessant her i debatten i dag at få et svar på i hvert fald et enkelt eller to spørgsmål, bl.a. om det statsnærhedsprincip, som indtil nu har været dominerende i planlægningen, stadig skal gælde. Jeg ved godt, at ministeren vil sige, at det handler om rammer og alt muligt, men jeg har det nu sådan, at jeg har lidt svært ved at snakke om rammer uden indimellem at se på, hvad det er for nogle problemer, der skal løses.

Regionerne skal lave nogle regionale udviklingsplaner, og de har efter min opfattelse en mærkbar status. De kommunale planer må ikke stride mod de regionale udviklingsplaner, men kommunerne er på den anden side heller ikke forpligtede til at støtte dem. Debatten i dag har vist, at det giver anledning til noget forvirring om, hvorvidt forslaget virkelig er et forsøg på at lave et nyt, strategisk planlægningsinstrument, eller det er et forsøg på at lappe på eller skjule nogle skader.

Man kunne næsten sige, at som lovforslaget er formuleret, kan planerne kun betragtes som vejledende. Man må ikke udtale sig præcist om konkrete lokaliteter, og regionernes ressourcer til at lave et fornuftigt plangrundlag er yderst begrænsede, fordi specialisterne i natur- og miljøbeskyttelse, vej- og trafikstruktur og en lang række andre områder ikke længere findes på regionalt niveau.

Herudover skal de regionale udviklingsplaner baseres på en række andre planer, bl.a. erhvervsudviklingsplaner, som er lavet i såkaldte vækstfora. Diskussionen om vækstfora ligger selvfølgelig i et andet regi i forbindelse med et andet lovforslag, men jeg vil alligevel sige, at det er lidt bemærkelsesværdigt, at disse fora skal bestå af udpegede og ikke af valgte personer, og de personer får i en vis udstrækning faktisk større magt og indflydelse på planlægningen end de politisk valgte medlemmer af regionsrådet. Det synes jeg sådan set er en lille smule bemærkelsesværdigt.

Jeg har tidligere i dag været lidt inde på VVM-undersøgelserne, som bliver udlagt til kommunerne. Det er efter min opfattelse et grundlæggende problem, at der vil være masser af miljøproblemer, som ikke kommer til VVM-undersøgelse, fordi problemerne ligger i en anden kommune og skal løses her. Derfor er det et problem, at man ikke *skal*, men kun *kan* inddrage regionale hensyn, når VVM-undersøgelserne skal placeres.

Alt i alt må jeg sige, at der er alt for mange kedelige ting i lovforslaget til, at en indimellem positiv debat om planlægningens rolle i det danske samfund kan få mig til at tro på, at Enhedslisten kan ende med at stemme for det.

Kl. 15.25

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er ordførerrækken slut, og det er miljøministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):
Allerførst tak for ordførernes forskellige kommentarer, som jo har lagt op til, at vi kan få et grundigt udvalgsarbejde.

Lovforslaget rummer, som det ganske rigtigt er blevet nævnt mange gange, nogle ganske væsentlige ændringer af det plansystem, vi kender i dag. Kommunerne får med reformen en helt central rolle i den fysiske planlægning, idet de overtager hovedparten af de nuværende regionplanmyndigheders opgaver på området.

Regionplanerne, som vi kender dem, afskaffes. Kommuneplanerne bliver derfor mere omfattende og skal omfatte forhold i både byerne og det åbne land. Kommuneplanerne bliver dermed også grundlaget for kommunernes administration af landzonereglerne i planloven og udøvelsen af de nye kommunale kompetencer inden for sektorallovgivningen, som følger af kommunalreformen. Kommunerne får altså mulighed for at fastlægge målene for udvikling i hele kommunen og for at gøre deres administration af tilladelser, dispensationer og godkendelser i henhold til lovgivningen og handlingsplaner efter miljømålsloven og naturforvaltning osv. i det åbne land ret detaljeret.

Efter lovforslaget er det f.eks. kommunerne, der bestemmer, hvilke arealer der skal overføres fra landzone til byzone. Det har indtil nu været en del af regionplanlægningen, men regeringen forventer, at de nye, større kommuner med styrket faglig kompetence vil kunne håndtere denne nye opgave fuldt tilfredsstillende. For borgere og virksomheder vil det betyde en forenkling, fordi de ikke længere også skal orientere sig i regionplanen for at få overblik over planlægningen for arealanvendelsen i kommunen. Kommuneplanen bliver altså det samlede dokument, hvor borgere og virksomheder kan finde alle regler og krav til arealanvendelsen i deres kommune, og det giver efter regeringens opfattelse en god mulighed for at gøre planlægningen mere nærværende.